

صد و سی و اند اثر فارسی در موسیقی

(۵)

محمد تقی دانش پژوه

۹۰ - منظومه در موسیقی، دارای این عنوانها :

۱ - در بیان آنکه هر مقامی از چند نغمه حاصل و به کدام برج منسوب است.

۲ - در بیان آنکه هر مقامی به کدام وقتی از اوقات منسوب است.

۳ - در بیان بیست و چهار شعبه که خواهد در کدام ساعت مناسب است.

۴ - در بیان حرفه‌های موسیقی جامع علوم انسانی

۵ - در بیان سازهای مختلفه.

آغاز : هذا رساله در بیان علم موسیقی، بسمله.

در شیوه موسیقی سخن بسیار است

از جمله وجود هر سخن ادوار است

غافل منشین ز نغمه داودی

کین قول یقین ز سالک اطوار است

در بیان آنکه هر مقامی را دو شعبه است و هر شعبه‌ای نغمه‌ای چند است و هر شعبه شعبه‌ای کدام است.

مقامی را دو شعبه هست پیدا
 ز پستی و بلندیش هویدا
 ز اول شعبه پستی را بیاری
 بلندی را ز آخر شعبه آری
 انجام : هر نغمه که او نمود از عود
 بگذشت ز نغمه‌های داد
 ای خنگ خطابی ثنا خوانش
 بخت آمده بر سر و دندانش

(سپس غزلی است) :

باز این بی‌سر و بی‌سامان سودای کسی دارد
 باز این دل هرجایی جای هوسی دارد
 از کوی بتان شاهی گم ره شده برگشتن
 کین بادیده همچون تو آواره بسی دارد
 نسخه - سپهسالار: ش ۱۴۲/۲ در ۱۳ ص از برگ ۸۸ و در ۱۲۱ بیت
 (۴: ۴۸ و ۵: ۶۸۶ فهرست).

۹۱ - رساله موسیقی، یک فصل دارد.
 در آن از شمس الدین محمد بن حسین و ابواسحق موصلى وابونصر فارابی
 یاد شده و آمده :
 «این کمنه در میان دایره شش آوازه ساخته و آوازها هر یک به دو مقام
 علم افراخت»، *رساله موسیقی*، فصل ششم

آغاز : بسم الله الرحمن الرحيم نمازدا که آنچه فقیر تبع نموده است علم موسیقی
 از حضرت ادریس علیه السلام به ظهور آمده گویند در حالات عروج روحانی
 از صدای دور فلك فرا گرفته.

انجام : اگر طالب علم خواهد بداند و الله اعلم بالصواب.
 نسخه بیش ۲۹۱۳/۱۶، سپهسالار (۵: ۶۸۷) (ص ۳۵۸ - ۳۵۹).

۹۲ - رساله موسیقی، دارای این فصلها :

- ۱ - شش آوازه به نثر.
- ۲ - شش آوازه به نظم.

۳ - در بیان اصول این علم که مشتمل بر ۱۷ عدد آمده است.
 ۴ - در بیان نظم اصول که بیست و سه قرار داده اند.

۵- دریان آنکه هریک از مقامات به کدام از بروج دوازده گانه تعلق دارد.

آغاز : بدانکه جمیع اشیاء به آهنگ و نغمه مشغولند که اگر یک آهنگ ایشان بی اصول بوده باشد ملال در ذات بهم میرسد.

انجام : و آخر شب عشیران و ماهور و بزرگ و کوچک بکار آید. و الله اعلم بالصواب و الیه المرجع والماab.

نسخه - سپهسالار : ش ۱۸/۲۹۱۳ ص ۳۶۳ - ۳۶۵ (۵: ۶۸۷ فهرست).

۹۳ - رساله موسیقی

آغاز : بدانکه بعضی از استادان موسیقی بر آنند که حکیم افلاطون از تمام دوازده بروج فلک بگوش جان دوازده مقام شنید و جمله را ضبط کرد چنانکه مقام راست از برج حمل و مقام اصفهان از برج ثور.

انجام : مقام زنگوله : شعبه چهار گانه ازاوج، شعبه غزال از حضیض.

نسخه - ش ۲/۷۴۲۱، سپهسالار (۵: ۶۸۸)، ۲۰۵ پ.

۹۴ - مقامات : محمدعلی صافی کرمانی در چهارده بیت به وزن مثنوی، در فرهنگ سخنوران (ص ۳۲۶) از آقا محمد صافی کرمانی و میرزا محمدعلی صافی یزدی، هردو به سده ۱۳ یاد شده است، این هرسه شاید یکی باشند.

آغاز : شنیدم شبی مطرب راست کیش
چنین گفت در پرده با تار خویش

انجام : نوا ساز سربار صافی چه اومنت

شود کار این نغمه از چوب و پوست

نسخه - هامش مجموعه ش ۲۲۴۲، کتابخانه مجلس سنا.

۹۵ - رساله در موسیقی، گویا از میرزا آقا محمدعلی گرگانی از سده ۱۳ در زمان قاجار.

نسخه - مجموعه مورخ ۱۲۹۰ - ۱۲۹۴ نوشته میرزا آقا محمدعلی گرگانی و گردآوری او (کتابخانه ملک: ۸۰۵/۴).

۹۶ - بحور الالحان : میرزا آقا محمد نصیر فرصة الدوّله حسینی شیرازی (۱۲۷۱- ۱۳۳۹)، در مطبع مظفری بمبنی بسال ۱۳۳۲ چاپ شده

است، در علم موسیقی است و نسبت آن به عروض. بنده از آن در مجله موسیقی (ش ۲۶: ص ۱۷-۲۷) نقل شده است. (رجال ایران ۴: ۱۵-۲۰ مشار ۸).

۹۷ - مجتمع الادواار : خان خانان حاج مهدی قلی خان بن علی قلی خان مخبر السلطنه هدایت طبرستانی (۱۳۷۵-۱۲۸۰) که از روی الادواار ارمومی و شرح الادواار مراغی و مقاصد الالحان او و درة الناج قطب شیرازی ساخته و موسیقی ایرانی را بروشنوین اروپایی درآورده و آن در تهران بسال ۱۳۱۷ خ. به چاپ رسیده است.

(فهرست دانشکده حقوق: ص ۱۸۳-۱۳۸۰ مشار ۶: ۴۵۸ - شرح حال رجال ایران ۴: ۱۸۴).

۹۸ - رساله در علم موسیقی

آغاز: رساله در علم موسیقی. بسم الله. اما بعد بباید دانست که مقام چند است و شعبه چند است و اصول چند است بدانکه مقام دوازده است و هر مقامي را دوشعبه و لازم است که بیست و چهار باشد.

انجام: زنگوله حجاز و کوچک اندربرماست. والله اعلم بالصواب و اليه المرجع والمأب.

نسخه - جنگك سده ۱۳ ص ۳۳۶-۸ (فهرست فیلمها ص ۶۴۹ س ۲۲۱).

۹۹ - قصيدة لعنيه در مدح الله : عبدالغنى غنى تبريزى. در مقامات دوازده گانه.

آغاز: ای برادر اگر هست هوای عرفان
رو تولا بکن از جان به علی عمران
انجام: آنکه خواننده این باشد ز کرم
دارم امید که باشد به غنى فاتحه خوان

نسخه - مجموعه ش ۲۲۴۲ سنا در هامش.

۱۰۰ - منظومه‌ای در موسیقی، در ۱۵ بیت فارسی.

آغاز: در علم موسیقی.
عشاق مرا قد حسینی است چو راست
حضریض اوچ حضریض اوچ حضریض اوچ
زابل عوج دوگاه محیر مرقع پنجگاه

در پرده بوسیلی رهاوی و نواست^۱
 حضیض اوج حضیض اوج حضیض اوج

 مقام اندر عدد هشت آمد و چار
 دو شعبه هر مقامی راست ناچار
 انجام: نواکاندرجهان افتاد از آن شور
 بود نوروز خارا فرع ماهور

نسخه - الهیات ۱: ۱۵۸ ش ۴/۱۲۴ ج، ۲۲ پ - ۲۳ ر مورخ ۱۲
 رجب ۱۳۱۱

- ۱۰۱ - در بیان دوازده مقام و دوازده شعبه به نظم در دوازده بیت:
- (۱) - راست خوان و راست روای مرد راه
هم مرقع باشد و هم پنجگاه
 - (۲) - رو به اصفهان که یابی ای پسر
تو ز نیرین و نیشابورک خبر
 - (۳) - در عراقم دشمنان منکوب شد
تا مخالف پیش من مغلوب شد
 - (۴) - آنکه گوهرهای کوچک سفته است
شعبه اش رکب و بیاتی گفته است
 - (۵) - در بزرگ آخر گل وقتی شگفت
تا شنیدم از همایون و نهفت
 - (۶) - حاجیان را گشت آهنگ حجاز
تا سهگاه آمد حصار اهل ساز
 - (۷) - بوسیلیک آهنگ سازی نیک نام
از عشیران تا سهگاه آرد پیام
 - (۸) - ناله عشق تا دریافتہ
زابل از اوج محبت یافته
 - (۹) - از حسینی تا حدیثی خوانده ام
در دوگاه و در محیر مانده ام

۱ - در پایان کرامیه دوره سفره چی آمده «در پرده بوسیلیک شادی و نواست» (نسخه حقوق).

(۱۰) - نغمه زنگوله کاهل حال خواند
چارگاه از بردن غزال خواند

(۱۱) - از نوا نوروز خارا دور نیست
گوشهای نیکوتر از ماهور نیست

(۱۲) - از رهاوی پیش ارباب نغم
شد دو نوروز این عرب اینک عجم

نسخه - نزدیک پایان جنگ شماره ۸۲، آقای دکتر اصغر مهدوی
(نشریه ۲ : ۷۱) گویا مورخ ۱۲۵۹.

۱۰۲ - رساله در موسیقی

آغاز: بدانکه علم موسیقی در دوازده پرده است و در هشت باب.

نسخه - سنا: ش ۵/۲۸۴ (نشریه ۶ : ۵۱۹).

۱۰۳ - رساله در علم موسیقی مشتمل بردوازده مقام و بیست و
چهار شعبه و چهل و هشت گوشه و شش آوازه و هفت بحر و اصول.
آغاز: بدان ایدک الله که این رساله ایست در علم موسیقی مشتمل
بردوازده مقام و بیست و چهار شنبه و چهل و هشت گوشه و شش آوازه و هفت
بحر و اصول.

نسخه - مجموعه آقای مولوی در مشهد (نشریه ۵ : ۸۱).

۱۰۴ - رساله در موسیقی به نظم فارسی در باره ۱۲ مقام و ۲۴
شعبه با دیباچه نشر شکوه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
آغاز: بعد حمد خدا و صلوات بررسول و اصحاب او باید دانست که
علم موسیقی علمی است *جامع علوم انسانی*
نسخه - پادلیان: ش ۱/۱۸۵۰.

۱۰۵ - رساله در موسیقی - با عنوان «فصل در بیان مقامات و
غیره» و از عبارت فارابی در تعریف نغمه در آن آمده است.

آغاز: علم موسیقی عبارت است از معرفت احوال.

نسخه - پادلیان: ش ۲۰۱۸.

۱۰۶ - منظومه در علم موسیقی
مقام اندر عدد هشت آمد و چار

دو شعبه هر مقامی راست ناچار

که در مجله موسیقی (س ۳ : ش ۱۰ و ۱۱ ص ۲۱) آمده و در پایان نسیم طرب نیز دیده میشود.

نسخه - بادلیان : ۶۹ Add ۱۲۴۱ گ ۴۵۰ پ ، ص ۷۶۶ فهرست) (فهرست فیلمها ص ۵۸۲ ش ۱۲۳۶ و ۱۳۳۸).

۱۰۷ - رساله موسیقی درباره شش دستگاه اصل و شش دستگاه فرع
با دودایره و اشعاری درباره مقامات به مثال.

آغاز : بسمله . قاعده در علم موسیقار . موسیقار بروزن بوتیمار سازی است از نی های بزرگ و کوچک به اندام مثلث سازند.
(۸ صفحه در مجموعه‌ای، از آن آقای محمد مشیری یزدی).

۱۰۸ - ساز قصعات چینی
(که در پایان آن جدولی است). (دانشنمندان آذربایجان ص ۲۶۰).
آغاز : بیان قصعات چینی به ترتیب اصل و فرع مشتمل بر مجموع نغمات معالحود(؟) بدرو مضراب باید قرع کردن آن مضراب از هرجسمی که ارادت خارب که مباشر آنست.

انجام در وتر کاسها نیز همچنان نغمات از وترو کاسه حاصل می شود.
نسخه - ملک : ۸۳۲/۲ برگ ۸۸ پ - ۸۹ ر به خط ۰۸۳۷.

۱۰۹ - ساز الواح فولاد ، با چند لوح.
آغاز : ساز الواح فولاد این الواح را از فولاد سازند و چون دراز باشد و عریض ثقلی اعنه بیم باشد و اینها سبب نرمی آن باشد .
انجام : اما چون چشم روشنی نمی دهد بدین مقدار اکتفاء نمودیم.
نسخه - ملک : ۸۳۲/۳ برگ ۸۹ پ - ۹۰ ر به خط ۰۸۳۷.

۱۱۰ - ساز غابی ، با شکل این ساز.
آغاز : این ساز غابی چنانست که آن را از دور وضع کرده باشد چنانکه در زیر زمین ریسمان راکشیم او تار آن در ادوار می آیند و نغمات جلیه از آن مسموع گردد.

انجام : که مضراب را در حرکت می آورد و بر او تار می رساند.
نسخه - ملک : ۸۳۲/۴ برگ ۹۰ پ به خط ۰۸۳۷.

۱۱۱ - آداب آوازها و ذکر هایی که در منابر و جز آن خوانده میشود.

بفارسی درده باب :

- ۱- آداب مقامات و رنگ و گوشه و شعبه و آوازهای مختلفه.
- ۲- آداب آوازی که در چه وقت باید خوانده شود.
- ۳- آداب آوازهایی که پیغمبران میخوانند.
- ۴- آداب علاج امراض.
- ۵- آداب وحش و طیر که چه آوازه میخوانند.
- ۶- آداب مرثیه محتشم که در منبرها خوانند.
- ۷- آداب ذکرها بی که در پای منبرها خوانده میشود .
- ۸- آداب ذکرها بی که در گلستانه خوانده میشود .
- ۹- آداب ذکرها بی که درویشان و صوفیان خوانند .
- ۱۰- آداب تصنیفات که در مجلس اهل طرب خوانده میشود.

آغاز : پس از فهرست یاد شده و از جمله ده باب است .

باب اول در آداب مقامات و گوشهها و شعبهها و آوازهایی که هریک اسمی دارد و این است :

راستگویان حجازی به نوا میگویند

که چنین کشته شد از بهر مخالف به عراق

انجام : ذکر عشیران.

کو حسینم کو حسینم کو حسینم

کو شهیدم کو شهیدم کو شهیدم

نسخه - ملک : ۲۸۳۰/۲ برگ ۳۰ پ - ۵۳ ر شکسته نستعلیق علی
رضابن حسین بن اسماعیل قاینی بیرونی که الا دور ارمومی را در ۱۲۷۵ در
همین مجموعه (ش ۱) نوشته است.

۱۱۲ - رساله در علم موسیقی ، دائره شش آوازه اصل ، به فارسی
با شکل .

آغاز : ... خالق بی چون که هیچ علم از علوم به خورد ... به علم
موسیقی نمی رسد چونکه جناب علی بن ابی طالب سیر علم کرد.

نسخه - ملک : ۳۵۳۶/۱۲ از سده ۱۱ .

۱۱۳ - رساله در موسیقی ، بدین گونه :

باب در بیان دوازده مقام .

فصل در بیان اصول کبیر.

فصل در بیان چهار شد.

باب دوم در بیان شد سوم.

باب در بیان شد چهارم.

فصل در بیان دوازده مقام.

فصل که صاحب سازونواز که از جهت هر طایفه چه مقام باید نواخت.

آغاز : بسمله . بدان ای فرزند ایدلک الله تعالی که هیچ علمی به خورد

بینی به علم موسیقی نمی رسد چنانکه حضرت امیر ع سیر هر علمی کرد و چون
به موسیقی رسیده فرموده که عجیب و غریب میماند .

انجام : و پنجگاه بکار آید . این مختصر است در بیان علم موسیقی
امید که طالبان بهره مند گردند.

نسخه - ملک : ۴۰۷۶/۳۶ گ ۲۹۰ پ - ۲۹۲ پ ، نوشته میان

سالهای ۱۰۴۹ و ۱۰۵۸ .

۱۱۴ - در بیان علم موسیقی و آداب و کیفیات و خواص آن ،

به نظم فارسی که در پایان نسیم طرب هم آمده است :

آغاز : مقام اندر عدد هشت آمد و چار

دو شعبه هر مقامی راست ناچار

حسینی کز مقامات است برتر

دو گاه آمد قرینش با محیر

انجام : بدین ترتیب تا آخر نوشتمن

بری بردار از تخمی که کشتم

نسخه - ملک : ۴۵۸۳/۲ (سده ۱۳).

۱۱۵ - در بیان پیدا شدن علم موسیقی

آغاز : بدانکه در پیدا شد علم موسیقی اختلاف ...

انجام : راست للمفارج .

نسخه - ملک : ۴۵۸۳/۳ (سده ۱۳).

۱۱۶ - تعلیم النغمات و بیان الدرج والشعب والمقامات

در آن آمده است :

هر نغمه که روح از نفس می شنود

این گوش بدین خواب گران کی شنود

در هفت فصل :

۱- در بیان سطور.

۲- در بیان پرده‌های مقامات (اول راست و معرفت آن).

۳- در بیان پرده‌های شعب (اول مبرقع چراکه او شعبه اول راست است).

۴- در بیان پرده‌های آوازها و تفسیر کردن آن.

۵- در ربط دادن.

۶- در بیان آوازها که هر یکی از میان دو مقام چگونه نمایند.

۷- در بیان هفده بحراصول و تقطیع آن.

آغاز : سپاس بی قیاس صانعی را.

نسخه - ش ۱۵۱۹، وین (فهرست فلوقل ۲: ۵۹۳).

۱۱۷- در بیان شعبه‌های هر مقام :

نسخه - تاشکنند: ش ۷۲۸ (۱: ۳۱۹).

۱۱۸- دائره مقامات که به جانوران نسیت داده شده است در يك

برگ به خط نستعلیق سده ۱۴ (دانشگاه: ۸۳۴۸).

۱۱۹- رساله در موسیقی

نسخه - موزه بریتانیا : Or 6270 (مجموعه) (فهرست اونس ۹۱ -

نشریه ۴: ۶۵۹).

۱۲۰- مجموعه دارای يك رساله موسیقی که پس از آن راگ

موسیقی است و آن متظومه است در بیان راگهای راگبینیها.

نسخه - موزه بریتانیا، Or 8116 از سده ۱۸ م (فهرست اونس ص

۳۲ - نشریه ۶: ۶۶۰).

۱۲۱- ۱۲۳ تا - مجموعه رساله‌های موسیقی

۱- کتاب سماع الوحدین (گزیده‌ای از آن).

۲- انتخاب راگ درین.

۳- انتخاب نائیکا بهید.

موزه بریتانیا : Or 7628 از سده ۱۸ و ۱۹ م (فهرست اونس ص

۳۲ - نشریه ۶: ۶۶۰).

- ١٢٤ - جواهر الموسيقات محمدی از شیخ عبدالکریم بن شیخ فرید
انصاری قادری جاونپوری. درباره راگهای .
نسخه - موزه بریتانیا : ٥٢ ١٢٨٥ (فهرست اونس ص ٣٣).
- ١٢٥ - موسیقی (كتابی در)، از مداح حسینی. با شکل طنبور .
نسخه - مكتبة معهد الدراسات الاسلامية العليا در دانشگاه بغداد ش
(نشریه ٥ : ٤٠٦).
- ١٢٦ - رساله در موسیقی
نسخه دکتر وصال در شیراز (نشریه ٥ : ٢٩٣) .
- ١٢٧ - رساله در موسیقی در چند فصل
نسخه دکتر وصال در شیراز (نشریه ٥ : ٢٩٣) .
- ١٢٨ تا ١٣١ - مجموعه رسائل یادشده در ذیل ریو ص ١١٥
(فهرست دانشگاه ٣ : ١٠٩) :
- ١- رساله در جمع مقالات فقهاء در باب شنیدن الحان و اختلاف [آنان] و مقاله در تفصیل اقوال اولیاء در سماع از محمد بن جلال رضوی، در ٢٨٠ خاتمه آن در آداب سماع است.
 - ٢- رساله در باره سماع از عبدالجلیل بن عبد الرحمن مسیحی بنام نواب مسیح الزمان در گذشته به سال ١٠٦١ در دو کتاب: نخستین در تحریر موسیقی در چهار فصل، دومی در اصطلاحات صوفیان .
 - ٣- گزیده‌ای از موسیقی دانشنامه .
 - ٤- کشف الاوتار از قاسم بن دوست علی بخارایی بنام جلال الدین اکبر در باره شش مقام رساله دوازده مقام که حیدر تونیانی بنام همایون پادشاه ساخته است.
 - آغاز: نغمات حمد کامله حکیم کار سازی را اعظم شانه اما بعد از عرضه میدارد فقیر حقیر شهیر به قاسم بن دوست علی بخاری هداه الله سوء الطريق.
 - ٥- کنز التحف.

پس از بر شمردن کتابها و رساله‌های فارسی موسیقی از دو کتاب دیگر یاد می‌کنم که در تدوین تاریخ موسیقی ایرانی بسیار سودمند است:

١- رفیق توفیق یا آداب علیه: محمدعلی قزوینی

در آداب اجتماعی و اخلاقی و حکمت علمی در زمان شاه سلیمان صفوی

بسال ۱۱۰ (حرف ۲، ادب ۴، قسم ۱ در اسباب مسرات نفسانی، در آداب علماء و فضلا) در شهر اصفهان از روی اخلاق ناصری و جلالی و محسنی و طهاره‌الاعراق مشکویه رازی و اخبار شیعی و کتابهای حکایات ساخته است. از محسان اصفهان هم در آن آمده است، از غلیان و قهوه و افیون هم در آن یاد شده است، بسیار شیوا و منشیانه بنگارش در آمده است.

در آن ضمن عبارتها بهروش تضمین و براعت استهلال از اصطلاحات: شکار، سیاق و استیفاء، حساب، موسیقی در دوجا، ضرب موسیقی، بزم باده ناب، دفتر و سیاق، نزاع و صلح و آلات جداول و جنگ، خادمان بیوت، طب، نجوم، سلطنت، فلسفه و علم، شعر، بزم وندیمی و غناء آمده است و اصطلاح موسیقی آن بسیار سودمند است. پس از دیباچه:

- یک اتصال است در باب تهذیب اخلاق و تنزیه اعمال، سپس:
حرف اول در اوضاع خادم و رسوم اصناف بنده و غلام در چهار باب:
۱- خدمت نداماء و دانشمندان و مورخان.
۲- خدمت مدبران ادویه و معاجین و اطباء و مدبران اغذیه و ناظران و کارخانه‌داران بیوتات و صاحب جمعان.
۳- خدمت مالی و مادی بدستیاری:
تاجیکیه و ارباب قلم.
ترکان و اصحاب شمشیر.

۴- خدمت وزیر در بیست و چهار رسم، سپهسالار و سردار شاه،
صاحب جمعان و ناظر بیوتات، دیپر و منشی، طبیب، منجم.
حرف ثانی در اوصاف مخدوم در بیست و چهار ادب، ادب بیست و
چهارم آن در کسب مسرت و خوشحالی امیت در دو قسم:

- ۱- اسباب مسرات نفسانی:
آداب علماء و فضلاء با اصطلاحات علمی.
آداب شعراء و ظرفاء به نثر و نظم.
۲- اسباب مسرات جسمانی:
آداب نداماء.

آداب ارباب غناء با اصطلاحات موسیقی و شرح آنها زیر سطور
و هامش در شش برگ در نسخه.

تتمه در معاشر و مسلک هریک از بنی نوع انسان با رفقاء و مصاحبان

و آشنایان و جدا کردن آداب مخدوم از رسمات خادم بنام «لباب» در چند لب.

نسخه‌ها :

- ۱- آقای احمد آرام، مورخ ۱۱۰۴ : (فهرست فیلمهای دانشگاه ص ۷۹۱).
- ۲- مجلس ش ۵۷۵ مورخ ۱۱۱۳ : (۳۳۷: ۲).
- ۳- ملک ش ۱۶۲ مورخ ۱۲۲۳.
- ۴ و ۵- دانشگاه: ش ۲۵۸۵ مورخ ۱۲۷۹ و ش ۱۴۵۰ در سده ۱۲.
- ۶- ملی : ش ۱۷۲۸/۶۷۸. (فهرست فیلمهای دانشگاه ص ۱۰۷ - نشریه ۱: ۲۲۱).
- ۷- نسخه‌ای پاکیزه به خط نستعلیق سده ۱۲ با عنوان در متن و هامش و نشان به شنگرف، با حواشی و ترجمة عبارات عربی زیر سطور به شنگرف، آغاز و انجام افتاده، رباعی.

۲- بدایع الواقع: زین الدین محمود بن عبد الجلیل و اصفی

زین العابدین و اصفی هروی شاعر موسیقی دان این کتاب را در آغاز سده دهم ساخته است. سفرنامه او است و آنچه در خراسان تا ورارود در هرات و بخارا و سمرقند و تاشکند دیده است در آن آورده است. او دشمن صفویان است و از گزند آنان بدر بار عبید الله خان شیبانی (۹۱۸-۹۴۶) و کوچکونجی خان (۹۱۶-۹۳۷) پناه برده بوده است. (ذریعه ۹: ۱۲۴۹ - فرهنگ سخنوران ۶۳۹).

متن فارسی آن در دو جلد در مسکو بسال ۱۹۶۱ چاپ شده است. در دیباچه روسی آن از سی و یک نسخه که در شهرهای لینینگراد و تاشکند و تاجیکستان هست یاد شده است؛ نسخه‌ای هم در کتابخانه عارف حکمت در شهر مدینه بشماره ۵۰۱ در ۲۵۰ برگ هست (نشریه ۵: ۴۷۴)؛ آن را ترجمه‌ای هم بترکی هست مورخ ۹۳۹ که بچاپ رسیده است. (فهرست تاشکند ۷: ۵۳ و ۱۱۹ ش ۵۰۴۰ و ۵۱۴۹ شماره نسخه ۴: ۳۳۴۴).

استوری (۱: ۳۷۳) از نسخه بخارا و لینینگراد یاد نمود و گویا در اروپا نسخه‌ای از آن نباشد. در ایران هم گمان ندارم که از آن نسخه‌ای بتوان سراغ گرفت.

در این کتاب از بسیاری از مسائل اجتماعی زمان سخن به میان آمده که

در کمتر منابع دیگر بتوان یافت مانند روش جراحی (ص ۶۳۹ - ۶۴۳) و راه و رسم عیاری و کشتی گیری و بادی از مفردان قلندر مانند درویش احمد سله کشی لنگردار طلب کش مفردان خراسان و قلندر مفرد بغدادی و یتیم پسر علم دار خراسانی و یتیم حیدر دروازه فیروزآباد (۶۳۳) و پهلوان محمد ابوسعید و دیگران (۶۴۳) همچنین رسوم خوشگذرانی و عیاشی درباریان و دیوانیان آن روز که از رهگذر شناخت وضع زندگی مردم آن روز گار بسیار مهم است. گذشته از اینها، در آن از هنرمندانی چند یادشده است مانند جلال الدین یوسف نقاش که صحیفه‌ای مصور به صورت نوجوانی شهسوار نیزه‌دار بپرشکار که نیزه او برپیشانی ببریان خلیده و رخش او از ترس ببرمیده بوده است ساخته و در بامداد روز شنبه ۱۷ شوال ۹۲۸ به خرگاه سلطان محمد بهادر گذرانده است (۸۷۶ - ۸۷۸).

نیزمولانا عابد خوشنویس که مقطوعات خطوط نودونه نام و خط مجدد خطاط و رقمه «نادعلی» به خط اظهر در همین روز آورده بوده است (۸۷۸ - ۸۹۳).

دراینجا سرگذشت یاقوت خوشنویس و برادرش هند و خواجه کماندار تیرانداز که از زرخردگان مستعصم خلیفه بوده‌اند به نقل از «تاریخ عالم» معین الدین مورخ آمده است (۸۷۹) همچنین از پهلوان حسن شاه تیرانداز زمان سلطان حسین میرزا در آن یادشده است (۸۹۳).

باز در آن آمده که در بامداد روز آدینه محرم ۹۲۹ همان سلطان محمد بهادر در دیوان خانه خود بوده و همان یوسف نقاش تصویر «ریش الدین ابوالمحاسن قاضی جادک» را به مجلس او آورده بوده است. در اینجا سرگذشت بهزاد^۱ آمده است (۹۱۰ - ۸۹۴).

در این کتاب نکته‌های فراوانی درباره موسیقی‌شناسان و خنیاگران و تاریخ موسیقی آن زمان میتوان یافت مانند غیاث الدین محمد خراسانی پسر- خاله واصفی که به منطق و معانی و بیان و علوم غریبه و علم موسیقی و شعبده آشنا بلکه سرآمد بوده و قته‌گری شهر آشوب بشمار می‌آمده است. همچنین خواجه نصیر خوشنویس که در هفت قلم تویسی مانند نداشته است و فریدون حسین میرزا او را کتابدار خود کرده بود و منشور کتابداری

۱ - این بند درس گذشت کمال الدین بهزاد از خانم آریان نقل شده است (ص ۷۱ - نیز راهنمای کتاب ش ۸ و ۹ سال ۱۳۶۱).

او را خود و اصفی انشاء کرده بوده است و متن آن در این کتاب هست^۱
(۱۰۱۱-۱۰۰۷).

همچنین در آن از میرک زعفران معشوق سرخ کرباس فروش سرآمد در علم ادوار و متولد به سال ۸۹۹ (ص ۱۲۲۲) و سور خواننده که غ JACK را بسیار خوب می‌نوخته است یاد شده است (ص ۱۳۰۷). نیز از با با حمال عراقی و شتر خواننده و بزرگش دراز او (ص ۱۳۰۳) و حافظ بصیر و حافظ میر و حافظ حسن علی و حافظ حاجی و حافظ سلطان محمود عیشی و شاه محمد خواننده و سیه‌چه خواننده و حافظ او بهی و حافظ تربتی و حافظ چرا غدان و سازندگانی مانند استاد حسن نایی و استاد قلم محمد عودی و استاد سید احمد غچکی و استاد علی کوچک طنبوری که با گروهی از شاعران و نديمان و مجلس آرایان مانند مولانا بنائی و خواجه آصفی و امیر شیخم سهیلی و سیفی بخاری و کامی و حسن شاه و درویش روغنگر مشهدی و مقبلی و شوقی و ذوقی و خلف و نرکسی و هلالی و ریاضی تربتی و ظریفانی مانند میر سربرهنه و برہان گنگ و میر خواندمورخ و معین شیرازی و حسین واعظ و غیاث الدین شرفه و محمد بدخشی و خلیل صحاف و محمد خوانی خطاط و جوانان سرآمد خراسان مانند میرک زعفران و شاه محمد میرک و خواجه جان میرک و سلطان سراج و میرزا نطع دوز و حسین زردوز و سرلوب جوی و شمشاد سایه پرورو طلا خواجه خواننده و یوسف مزار چنگیزی و یوسف ثانی و ماه سمنانی و ساقی و باقی هراتی که در مجلس راسته چهار باغ برزه، نیم فرسخی هرات از آن امیر علی شیر نوایی گردآمده بودند و خواجه مجده الدین محمد و مولانا عبدالواحش منشی هم در آنجا بوده‌اند (۵۲۳).

در پایان این نکته را یادآور می‌شوم که اگرما بخواهیم تاریخ موسیقی علمی را در سرزمین ایرانشهر به معنای تاریخی آن از میان رودان تاورا رود و در قلمرو زبان فارسی تدوین کنیم بایستی به این کارهای تحقیقی به پردازیم.

۱- فهرست کردن آثار یونانی ترجمه شده بزبان عربی در موسیقی و گردآوری آنها.

۱- نشان و منتظر کتابداری کتابخانه همایونی مورخ ۲۷ ج ۹۲۹/۱ از سلطان حسین میرزای بای قرا برای کمال الدین بهزاد در نامه نامه میر خوانندگانه و در دیباچه روضات الجنات اسفزاری تهران (۱، ۲، ۳۰ و ۳۲) نقل شده است (نیز د. ل. به کمال الدین بهزاد آرایان ص ۷۷).

- ۲- فهرست کردن آثار عربی و فارسی در موسیقی و گردآوری آنها .
- ۳- گردآوری اصطلاحات موسیقی در سه زبان فارسی و عربی و یونانی و هندی و مغولی که در آثار اسلامی و ایرانی هست .
- ۴- گردآوری نامهای سازها و افزارها و جستجو از ریشه یونانی و فارسی آنها .
- ۵- گردآوری نامهای موسیقی شناسان و نوازنده‌گان و خوانندگان و سازنده‌گان و مصنفان و تدوین سرگذشت و سیرت آنها و اثبات اینکه بیشتر آنان ایرانی بوده‌اند .
- ۶- برشعردن نام آوازها و آهنگها و پیدا کردن ریشه ایرانی آنها .
- ۷- برشعردن سرودها و ترانه‌ها و تصنیفها .
- ۸- گردآوری افسانه‌هایی که در خلال کتابها درباره پیدایش موسیقی گفته شده و جستن ریشه یونانی و ایرانی و اسرائیلی آنها .
- ۹- بررسی روش نوشتن آهنگها و نغمات نزد پیشینیان و یافتن کلیدی برای نشان دادن آنکه‌ایی که گذشتگان داشته‌اند .
- ۱۰- سنجش مندرجات کتابهای موسیقی با یکدیگر و روشن ساختن اینکه متأخران تا چه اندازه از متقدمان اقتباس کرده‌اند و ارزش این آثار چیست .
- ۱۱- جدا ساختن روش ریاضی و روش آزمایشی از یکدیگر و اینکه موسیقی‌دانهای ایرانی و اسلامی تا چه اندازه ازین دوروش پیروی می‌کرده‌اند .
- ۱۲- بررسی این نکته که چرا در آثار موسیقی شناسان اخیر آن اصالت و نظمی که در کتابهای کندي و فارابي و ابن سينا و ابن زيله و قطب شيرازي و آملی وارموي و مراغي منبع‌های نیست و علت انحطاط چیست .

پایان

توجه

این بند، می‌باشد در اول شماره ۱۳۶ مجله بهچاپ
میرسیده و افتاده است اینک در اینجا می‌آید و مربوط
است به آغاز وصف اثر ۳۷.

۳۷- رساله در علم موسیقی از میر صدر الدین محمد فرزند میرزا شرف جهان فرزند قاضی جهان‌سیفی قزوینی که خوشنویس و رنگ‌آمیز ووصال و موسیقی‌دان و نقاش بوده و تصنیفات داشته است. وی شاگرد مالک دیلمی

قزوینی بوده و تذکرةالشعراء ساخته است. او در ع ۱۰۰۷/۱ تنگوزئیل نزدیک بسطام درگذشته است. گویا اوست که نامهای بیکی از ارباب نغمه نوشته و فرستاده است (همایون نامه شهاب منشی نسخه آثار سلطان القرائی). او جز صدرالدین باقرین محب علی تبریزی شاگرد شیخ بهائی است که مترجم الاعتقادات فخرالدین محمد محلی بنام شاه عباس و بدمستور استادش و مترجم دو اثنی عشریه در نماز و روزه شیخ بهائی در زمان استاد خود و متولد به سال ۱۰۲۷ می باشد (ش ۴ ۵۸۸ دانشگاه).

(عالی آرای عباسی: ۱۴۳: ۱۷۱۹ ۹۲۹۹ ۷۳۹۹ ۱۰۸۹۹- خوشنویسان
بیانی: ۷۸۱- گلستان هنر ترجمه انگلیسی: ۱۴۵ - تاریخ تذکره‌های فارسی:
۲۶۷). در آن از کتابهای جامع الالحان و مقاصد الالحان واز عبدالقادر مراغی
و استاد فطب ثانی و حافظ ادوار قزوینی و خواجه رضوان شاه تبریزی و
خواجه مولانا شمس رومی و مولانا طاقیه‌دوز و استاد شاه محمود موزه‌دوز
هرمی و مولانا رضا سمرقندی و مولانا حسینی کوکبی یاد شده است. در
پایان آن در نسخه سنا دائره‌ای است.

پژوهشکاوی علم انسانی و مطالعات فرهنگی

پرستال جامع علم انسانی